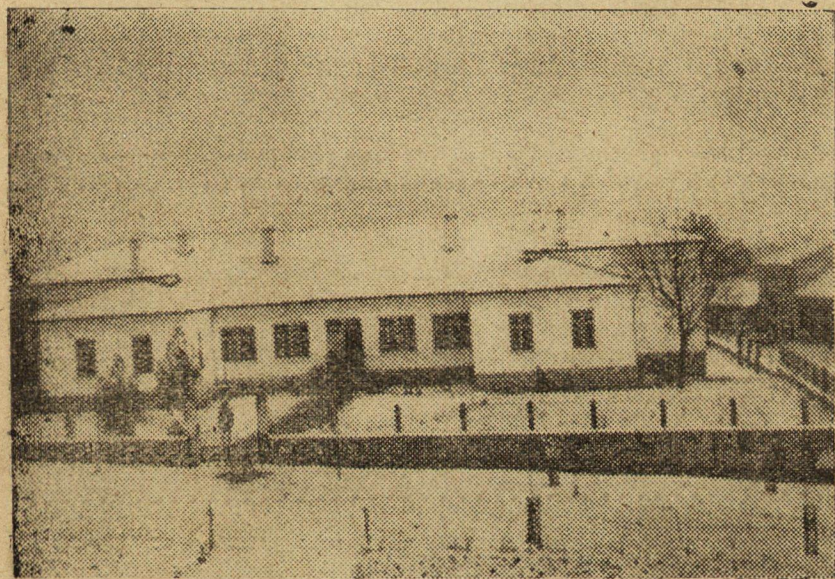

Така е било и въ другитѣ села. Както манастирътъ, така и селото, е подготвяло четци, пѣвци, свещеници за цѣлата Килифарска долина. Знаятъ се имената на попъ *Райко*, попъ *Драганъ*, попъ *Никола*, *Андрей*, *Кирчо*, *Дончо*, х. попъ *Стоянъ*, *Иванъ Манговъ*, *Иванъ Йорговъ*, баща на попъ *Михалъ Йорговъ*, доскорошенъ свещеникъ въ долната махала. Известниятъ войвода *Филипъ Тотю* отъ Градцитѣ, *Хасанитѣ*, е кръстенъ въ манастира отъ попъ *Никола* отъ рода *Долчинковци*, който е ималъ енория заедно съ *Войнежа* и *Градцитѣ*. Всичко това се помни и предава устно. Писмени обаче сведения за килийното училище въ *Килифарево* има отъ 1816 година. Обучението въ килията запазило своя църковенъ характеръ до 1870 г. Дори *Тодоръ Шишковъ* и *Петко Р. Славейковъ* въ 1841 г. не сж се отличавали много отъ старитѣ наустничари.

Новото училище.

Въ тоя 54 годишенъ периодъ сж учителствували по редъ попъ *Генчо Колювъ* отъ *Килифарево*, даскалъ *Тодоръ п. Райковъ*, *Стоянъ Ивановъ Роба*, *Димитъръ Колчевъ* и *Иванчо Петровъ*. Особено се отличилъ, като просвѣтенъ и енергиченъ учителъ, попъ *Генчо Колювъ*, който трѣбва да се брои за основенъ камѣкъ на килифарската просвѣта. Килийното обучение било, разбира се, такова, каквото е било и въ всички наши села, та и градове, преди Възражданието.